

Onderstaande tekst was geliefd door zr. Tarcisio.
Op haar verzoek geven we deze hier weer:

Blijf aan mij denken

Wees maar gerust nu, ik ben vrij.
Door je verdriet heen, denk aan mij.
En weet dat ik niet zonder pijn,
Zonder verdriet in licht zal zijn.

En wat je nu nog van mij ziet,
is wat je kent, maar ben ik niet.
Het droeg mijn leven door de tijd
en bracht mij naar oneindigheid.

Ik geef het terug aan Moeder Aard
die het weer opneemt en bewaart
en ik-ikzelf ga naar mijn Bron,
waar alle leven ooit begon.

Droog maar je tranen, het komt goed.
Ik heb het altijd al vermoed;
mijn mooiste dromen worden waar,
dus droom nu verder voor elkaar.

Blijf aan mij denken, hoe ik was,
vooral als ik gelukkig was.
Groei maar aan die herinnering,
put daaruit moed voor een begin.

Zusters Onder de Bogen

In dankbare Herinnering

Zuster Tarcisio

Louisa Liduina Reijgersberg

*Geboren op 6 april 1932 te Rotterdam
Geprofest op 9 oktober 1955 te Maastricht
Overleden op 27 juni 2022
Begraven op 2 juli 2022 te Rijckholt*

*“U bent mijn Heer,
U bent mijn geluk,
U gaat boven alles.”*

Zuster Tarcisio, Louise toen nog, werd geboren in een gezin met 9 kinderen in Rotterdam. Haar vader was politieagent en haar moeder zorgde voor de kinderen. Gaandeweg haar jeugd en na het meemaken van zeer moeilijke oorlogsjaren in Rotterdam, groeide bij haar het besef dat zij zich aangetrokken voelde tot het religieuze leven. God riep haar in Zijn dienst te treden en in 1955 legde zij haar geloften af bij de Congregatie van de Liefdezusters van de H. Carolus Borromeus, de Zusters Onder de Bogen. Ook zuster Tarcisio wilde goed doen voor haar medemens, daarmee het voorbeeld volgend van Moeder Elisabeth, de Stichteres van de Congregatie.

Zuster Tarcisio was een echte Rotterdamse, met een eigen Rotterdamse humor. Zij was een zeer kundig coupeuse en heeft daarin veel betekend voor haar medezusters. Tot op hoge leeftijd maakte en vermaakte zij nog kleding.

Zij was een nogal gesloten zuster, die veelal haar eigen weg ging. Ze liet nooit het achterste van haar tong zien. Zij had veel moeite met veranderingen. Het kostte veel tijd om daarmee om te gaan en het een eigen plek te geven.

In de Stella Maris gemeenschap beleefde zij haar mooiste tijd. Met haar vriendin zuster Mariëlle The deed zij heel veel voor de missie. Stella Maris was toentertijd een gemeenschap waar de zusters nog heel veel zelf deden en waar zuster Tarcisio en zuster Mariëlle veel regelden. Voor enkele zusters was het moeilijk om daarmee om te gaan.

Met een ontroerende Eucharistieviering werd in het jaar 2007 de Stella Maris gemeenschap opgeheven. De nog aanwezige zusters gingen samen in het Servaasconvent verder. Voor zuster Tarcisio opnieuw moeilijk te verwerken.

Niet lang daarna werd haar medezuster en vriendin zuster Mariëlle ziek en overleed. Zuster Tarcisio viel hierdoor in een diep gat en was opeens sterk op zichzelf aangewezen. Aansluiting zoeken bij medezusters was voor haar, vanwege haar gesloten karakter, niet makkelijk.

In het Carolusconvent, de laatste gemeenschap waar zij woonde, waren wel medezusters die met haar optrokken en haar steunden. Het gemis van zuster Mariëlle heeft echter een diepe wond geslagen en dit gemis heeft ze nooit echt een plaats kunnen geven. God hielp haar wel, vertelde ze, maar het is zo moeilijk.

Zij was een heel gelovige medezuster, die steeds het goede wilde. Alleen zichzelf openstellen, dat was moeilijk, maar bij God vond ze gehoor en Hij kende haar zoals ze was. “Ik ben nog steeds dezelfde als toen ik intrad”, zei ze vaak. Ze was heel dankbaar voor alle goeds van de Congregatie. Op haar eigen stille wijze heeft ook zuster Tarcisio veel betekend voor de Congregatie, voor haar familie en voor degenen die zij toeliet in haar leven. God was haar steeds nabij. Daarvan was zij overtuigd en in die overtuiging is zij naar haar Heer gegaan en leggen wij haar lichaam straks te rusten in de aarde van Rijckholt in de hoop dat wij haar eenmaal weer mogen ontmoeten, zoals zij zuster Mariëlle nu zeker weer heeft mogen ontmoeten.

Rust dan nu in vrede en in de Liefde van de Heer.